

OBITELJSKE VEZE

Japan,2018.g

Redatelj i scenarist: Koreeda Hirokazu

Uloge: Lilly Franky , Ando Sakura*

Spoiler alert: this review partially discovers a plot twist

Andante, prigodno zastajkujući u skladu s glazbom, kao da čekaju kameru, koja će zabilježiti njihovu odlučnost, pompozno i malo karikirano, ulaze u veliko samoposluživanje djelatnici tihog obiteljskog obrta "Kakav otac,takav sin". Svoju poduzetničku djelatnost Shibata Nobuyo (Ando Sakura*) i Shibata Shota (Jyo Kairi) razvijaju među policama dućana, spretno krađući, uglavnom, hranu za svoju siromašnu obitelj. Koreeda puno kadrova posvećuje njihovoj sićušnoj, trošnoj nastambi, zadivljujući nas domišljatošću bake, mame, tinejdžerice Aki, oca i sina, u kreiranju oskudnog prostora za vlastitu intimu. Na povratku doma, obitelj sa ulice pokupi promrzlu djevojčicu iz susjedstva, koju obitelj očito zanemaruje. Ono što je trebao biti čin milosrđa za jednu noć, dodatno se zakomplicira kada Yuri (ili Juri) prigrli svoju novu obitelj. Bez puno riječi, komunicirajući uglavnom očima, savršena Sasako Miyu, neodoljiva je ne samo meni, nego i adoptiranim roditeljima, koji odustaju od pokušaja da je vrate njenoj biološkoj, nasilničkoj obitelji. Tako se još jedan član obitelji uključuje u "posao".

Tijekom filma, u mentalnom registru ove glatateljice, bit će preimenovan i prekvalificiran ovaj izmišljeni obrt. Izvrсна i ekspresivna mama Shibata Osamu (Lily Franky), ne svojom krivnjom, ostaje bez posla. Glumački nenametljivo, otac je iskreno dobroćudan. Kada on bude ozlijeđen, bez prava na odštetu kod nemilosrdnog poslodavatelja, Koreeda, vrbujući me nepoštenim izgovorom, naoko bez osobitog napora, postiže da zdušno navijam za obitelj kradljivaca. Ili barem mislim da to ona jest. Ne zaboravljam pri tom, da redatelj dolazi iz zemlje, u kojoj je krađa visoko stigmatizirana, pa ni oprost nije očekivan.

"Obitelj se ne bira" je upravo suprotno onomu što se Koreeda usudi postići ovom zajednicom unikatno kreiranih i povezanih osobnosti. Humorom, dirljivom brigom i podrškom jednih drugima, čini se, da nas stavlja na kušnju u odabiru "ispravne" strane. Istini za volju, ne želimo tamo prijeći. Ne radi se ovdje o našem (ne)odobravanju. Rođena i odgojena gdje jesam, moje poimanje obitelji trebalo bi se ponešto razlikovati od Koreeda-inog. Ali "odjednom", zahvaljujući Koreeda-i, čarobnjaku na djelu, evo mene, s istim pitanjem: **"Jesu li zbilja DNK veze važnije od onih stjecanih i njegovanih kroz mukotrpno iskustvo i zajedništvo?"**

Vidim kako moj svećenik znakovito podiže obrvu. Ali, to je zato, jer nije vidio ovu obitelj na plaži, na vrhuncu ukradenih trenutaka radosti, dok upijaju sunce,more, nebo i smijeh, pohranjujući ih u emocionalne depoe s naznakom "za crne dane". Krajnje je uvjerljiva i baka Hatsue (Kiki Kilin). Dominira bezubim smlješkom, koji ne skida s lica, a koji, ovisno o izazovu trenutka, poprima različite izražaje. Dok ona bezuspješno pokriva svoje staračke pjege pijeskom, koji joj nekontrolirano curi među prstima, naslućujemo rastakanje "kule od pijeska" njihovog idiličnog života, a koje počinje njenim odlaskom. Iako, prije toga, još moramo saznati zašto ona nije samo "dobri anđeo obitelji" kako je na početku filma predstavlja njen sin, u predinamičnoj završnici, moramo saznati još puno toga. Puno toga, zbog čega ćemo ove filigranski ispletene likove opet upoznati, ali sada u posve novom svjetlu.

Zapravo, nakon više od sat i kusur gledanja filma, Koreeda kao da kaže: "Izvolite upoznati Shibata obitelj!" Neupitno je, nakon dva sata, ja bezuvjetno volim tu obitelj. I Koreedu! A vi?

Silva Čičak – "Kritičari 54+" Kino Europa

Zagreb 7.siječnja,2019.

*Sakura: Cvijet trešnje u Japanu,simbolički povezuje život ,smrt,hrabrost,tugu, sreću - odnos prema životu ...

Hvala Emi- san, Emi Kusumoto Sense, koja mi je odškrinula vrata japanskog jezika i kulture, a zahvaljujući čemu sam između ostaloga, mogla uživati u svakoj sekundi ovog filma.